

[Helge Larsen.]

de gør. Men måske er det ved at ændre sig. Den nylig udkomne oversigt over ejendomsbeskatningen viser, at der er adskillige kommuner, der har forhøjet grundbeskatningen. Man kan derigennem nå til en retfærdigere beskatning af de store grundværdier.

Jeg går ud fra, at venstre og de konservative, når de foreslår grundstigningsskyldens ophævelse, da logisk erkender, at man så må forhøje grænsen for den kommunale grundskyldpromille, men naturligvis sådan, at der stadig inden for visse rammer er spillerum for kommunen ved fastsættelse af grundbeskatningen, og jeg går ligeledes ud fra, at de to partier nu også modificerer deres modstand mod den særlige indkomstbeskatning af de ekstraordinært store fortjenester ved ejendomssalg, navnlig hvor grundarealer overgår fra én anvendelse til en anden, fra ubebygget til bebygget areal. Her har vi meget store arbejdsfri indkomster, som må beskattes stærkt. Vi kan ikke lade dem gå fri, når vi indkomstbeskatter de penge, skatteyderne tjener ved deres arbejde.

Herluf Rasmussen: Der er sagt og skrevet meget om, at grundstigningsskylden var noget, man i sin tid indførte, for at samfundet kunne få andel i den værdistigning, som alene skyldtes samfundets indsats. Det er jo i sig selv et meget idealistisk formål, og ingen havde vel drømt om, at grundstigningsskylden skulle blive midtpunktet i en bevæget offentlig debat og dertil et meget pikant politisk problem.

Jeg synes, det indledningsvis bør understreges, at mange omstændigheder har ført til, at grundstigningsskylden blev mere omdiskuteret, end godt er. Det skyldes vel først og fremmest, at den ikke helt indfrie de forventninger, man havde sat til den, og dertil kommer — det må vist erkendes — at hele grundstigningslovkomplekset rammer tilfældigt og dermed også uretfærdigt.

Mange mennesker kommer i dag i nøje kontakt med denne lovgivning. Flere og flere mennesker får øjnene op for, at parcelhusbyggeriet i meget højere grad tilfredsstiller de krav, der stilles til den rigtige familieboli. Når disse parcelhus-

ejere efter anskaffelsen får lejlighed til at drøfte skattemæssige problemer med naboen, stilles de over for de første øjensynlige uretfærdigheder. Og når man så forklarer dem, at denne grundstigningsskyld indførtes for at inddrage de samfundsskabte værdier, ja, så kommer smilet frem, og med et vist vemod tænker de fleste på, at de egentlig syntes, at grundstigningsskylden nærmest havde en fordyrende virkning på grundkøbet.

Det ærede medlem hr. Ove Hansen gav udtryk for, at man var ved at gøre køberne prisbevidste på den måde, at køberen nu forhandlede med sælgeren om, hvem der skulle bære grundstigningsskylden. Jeg må sige hertil, at foreløbig tror jeg ikke, at denne prisbevidsthed er kommet ud til den menige del af folket. Af større betydning end den solidaritet, det ville være udtryk for, hvis vi alle sammen sagde nej, er nemlig presset på at få egen bolig, og det er ikke mindst det, der gør, at mange unge mennesker i dag engagerer sig ved at købe en grund og bygge et hus. Det er ikke alene udtryk for en vis velstand, det skyldes også, at vi ikke er kommet boligmangelen til livs.

Det forslag til folketingsbeslutning om ophævelse af grundstigningsskylden, som skal behandles her i tinget, fremsat af en lang række repræsentanter for partiet venstre og det konservative folkeparti, kan da heller ikke komme som nogen overraskelse. Det, der egentlig overrasker, er, at regeringen ikke i tide har fået samlet sig sammen til at fremlægge en konkret lovgivning på området, men nøjes med at lade den højtærede finansminister antyde noget af det, regeringen vil være sindet at gøre for at løse nogle af problemerne. Jeg skal senere komme ind herpå.

Ved at være tilbageholdende har regeringen givet den borgerlige opposition gode kort på hånden, og jeg tror, denne opposition vil få held til at overbevise mange parcelhusejere om, at kun hos de borgerlige partier findes der en virkelig sympati for parcelhusejernes problemer, hvilket givetvis slet ikke er i overensstemmelse med de faktiske forhold. Parcelhusejerne må nemlig meget nøje tænke over, at de væsentlige udgifter for en parcelhusejer stadig er den